

Sygn. akt VIII U 1152/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Agata Kędzierawska

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2014 r. w Gliwicach

sprawy J. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 4 kwietnia 2013 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu J. B. prawo do emerytury od 1 marca 2013 roku;
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonego kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Teresa Kalinka

Sygn. VIII U 1152/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 kwietnia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu J. B. prawa do emerytury, ponieważ wnioskujący nie udowodnił 15 lat pracy w warunkach szczególnych, o których mowa w dziale III wykazu B. Organ rentowy nie uwzględnił okresów pracy wykonywanej przez ubezpieczonego : od 1 lutego 1981r. do 15 czerwca 1991r. oraz od 19 czerwca 1991 do 30 listopada 1996r. z powodu powołania przez zakład pracy w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach stanowiska pracy innego niż faktycznie wykonywanego przez ubezpieczonego. Ponadto organ rentowy stwierdził, iż ubezpieczony nie osiągnął wymaganego wieku emerytalnego w czasie wykonywania pracy wymienionej w dziale III wykazu B.

J. B. domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania prawa do świadczenia, ponieważ od 23 grudnia 1977 roku do chwili obecnej wykonuje prace na tym samym stanowisku. Podniósł, iż nie ma znaczenia fakt, iż nazwa stanowiska

uległa zmianie, gdyż istotnym nie jest nazewnictwo stanowiska, lecz faktycznie wykonywana praca. Powołał się przy tym na wyrok SA we Wrocławiu z dnia 16.02.2012r. o sygn. AK III AUa 179/11. Legitymuje się wymaganym stażem pracy do przyznania prawa do emerytury wcześniejszej.

ZUS wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. B. w dniu 29 października 2010 roku ukończył 55 lat. Wniosek o emeryturę złożył w marcu 2013 roku. Ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. udowodnił ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, tj. 28 lat, 3 miesiące i 2 dni.

Do okresów zatrudnienia w warunkach szczególnych organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonemu żadnego okresu.

Spornym w sprawie są okresy pracy w warunkach szczególnych: od 23 grudnia 1977r. do 31 grudnia 1998r. w (...) S.A. w G. na stanowisku wytapiacz metali nieżelaznych.

Sąd ustalił, iż ubezpieczony zatrudniony był od 23 grudnia 1977r. do 2 stycznia 1998r. w (...) SA Wydział Odlewni, który z tym dniem przekształcony został w Odlewnię (...) sp. z o.o. i tam ubezpieczony pracuje do chwili obecnej. Nazwa stanowiska jego pracy ulegała zmianie, był: odlewaczem, odlewaczem wlewków sposobem ciągłym, wytapiaczem-odlewnikiem metali nieżelaznych, wytapiaczem odlewnikiem metali nieżelaznych-brygadzystą, operatorem odlewów ciągłych i półciągłych. Na tym ostatnim stanowisku ubezpieczony wykonuje prace nadal.

Odlewnia (...) sp. z o.o. wystawiła świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, z którego wynika iż ubezpieczony wykonywał prace w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze:

od 23 grudnia 1977r. do 31 maja 1978r. – jako odlewacz; Wykaz A dział XIV poz. 43

od 1 czerwca 1978r. do 31 stycznia 1981r. – jako odlewacz wlewków sposobem ciągłym; Wykaz A, dział XIV, poz. 43

od 1 lutego 1981r. do 31 stycznia 1996r. – jako wytapiacz-odlewnik; Wykaz B, Dział III, poz. 10.

od 1 lutego 1996r. do 30 listopada 1996r. – jako wytapiacz –odlewnik; Wykaz B, dział III, poz. 10.

od 1 grudnia 1996r. do 31 marca 2001r. – jako operator odlewów ciągłych i półciągłych; Wykaz A, dział XIV, poz. 43.

Powyższe okresy pracodawca ustalił zgodnie z rozporządzeniem RM z dnia 30 marca 1985r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego.

Ze względu na fakt, iż praca odlewacza, wytapiacza metali nieżelaznych wymieniona jest zarówno w wykazie A jak i w wykazie B rozporządzenia RM z dnia 7 lutego 1983r., Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu bhp, mgr inż. K. M.. Z opinii tej, z dnia 12 listopada 2013r. (k. 37-46) wynika, iż zaliczenie pracy wytapiacza metali nieżelaznych do wykazu A, dział III poz. 43 albo do wykazu B, dział III poz. 10 zależy od warunków środowiska pracy, w szczególności od wysiłku energetycznego, jaki ponosi pracownik.

W stosunku do ubezpieczonego J. B., biegły orzekł, iż wykonywał on pracę na wszystkich wymienionych stanowiskach zarówno z wykazu A jak i z wykazu B. We wnioskach końcowych, opierając się na zeznaniach świadka J. G. (1) i kserokopii skierowania na badania profilaktyczne lekarskie (k.74 akt osobowych), zawarł opinię, iż efektywny wysiłek energetyczny wynosi u ubezpieczonego (...), w konsekwencji należy zaliczyć go do pracy ciężkiej, o szczególnie dużej uciążliwości i zastosować wykaz B.

Sąd ustalił, na podstawie zeznań świadków, którzy pracują na tym samym wydziale co ubezpieczony, że praca wytapiacza- odlewnika polega na wytopieniu dostarczonego z magazynu wsadu (w składzie: mosiądz, miedź, cynk) i odlaniu go po wytopieniu do formy. Piec topliwny, elektryczny piec kanałowy, służący do wytapiania, obsługuje na każdej zmianie jedna osoba. Ze względu na zróżnicowany, w zależności od zanieczyszczenia, skład wsadów i masę, praca wytapiacza odbywa się przy wysokiej temperaturze, dużym stężeniu oparów i specyficznym nieprzyjemnym zapachu. Wsady te, przez specjalną wsuwnicę wrzuca się do pieca. Pracownicy często ręcznie załadują wsady,

których masa wynosi od 0.6 do 2,5 tony, przy cyklu 1,5- 4 godzin. Stąd praca wytapiacza wymaga dużego wysiłku fizycznego. Świadkowie wskazali również na okoliczność, iż ubezpieczony wykonuje tę pracę od początku swojego zatrudnienia, a zmian w nazewnictwie stanowisk pracy, zakład dokonuje bardzo często w stosunku do wielu pracowników.

Sąd ustalił również, iż znani są świadkom pracownicy wykonujący pracę wytapiacza, którym przyznano prawo do emerytury, o którą ubiega się ubezpieczony.

Dowód – przesłuchanie świadków –J. G., J. G., J. G. – nagranie rozprawy z dnia 27 sierpnia 2013r, k. 29-31; przesłuchanie ubezpieczonego – nagranie rozprawy z dnia 27 sierpnia 2013r, i z dnia 21 stycznia 2014r. k. 31, k. 67.

Strony nie zgłosiły dalszych wniosków dowodowych.

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny jest bezsporny – ubezpieczony od 23 grudnia 1977 roku wykonuje taką samą pracę w tym samym miejscu. Posiada ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. ZUS nie zaliczył żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach, uznając tym samym że nie osiągnął on wymaganego wieku emerytalnego w czasie wykonywania pracy wymienionej w wykazie B.

Spór dotyczy okresu pracy od 23 grudnia 1977r. do 31 grudnia 1998r., konkretnie zakwalifikowania pracy wykonywanej przez J. B. jako pracy w warunkach szczególnych. Nie budzi wątpliwości, że była to praca w szczególnych warunkach, ale wskutek wystawienia świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych przez obecnego pracodawcę, ubezpieczony nie mógł nabyć prawa do emerytury, ponieważ uznano, że praca wytapiacza jest pracą, o której mowa w wykazie A.

Ubezpieczony domagał się emerytury na podstawie 46 i art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS w związku par. 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

W oparciu o cytowane przepisy J. B. może domagać się emerytury, jeżeli:

1. udowodnił co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, - warunek spełniony;
2. ukończył 55 lat w czasie wykonywania prac wymienionych w dziale III - ukończył 55 lat;
3. udowodnił co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych, o której mowa w Wykazie B Dziale III.
4. Fakt nie przystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego nie był przez ZUS kwestionowany.

Sporne pozostawało między stronami, czy ubezpieczony udowodnił co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych, o której mowa w Dziale III wykazu B. ZUS nie zaliczył okresów pracy od 1 lutego 1981r. do 15 czerwca 1991r. oraz od 19 czerwca 1991r. do 30 listopada 1996r. w Odlewni (...) sp. z o.o. z uwagi na błędny dział, pozycję, oraz punkt w powołanym rozporządzeniu, ponadto zarzucił, iż zakład pracy błędnie powołał się na ustawę o emeryturach pomostowych z dnia 19 grudnia 2008r.

Sąd uznał, na podstawie opinii biegłego z zakresu bhp, rzetelnej i szczegółowo wyjaśniającej sporną kwestię zaliczenia pracy do wykazu B, iż pracę wykonywaną przez J. B. należy zakwalifikować jako pracę, o której mowa w dziale III wykazu B rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Kolejną sporną kwestią było czy w roku 2010r, a więc w chwili ukończenia przez ubezpieczonego 55 roku życia, nadal wykonywał on pracę, o której mowa w wykazie B.

Sąd przyjął, m.in. na podstawie zaświadczenia z obecnego zakładu pracy ubezpieczonego, z dnia 28 października 2010r., z którego wynika, iż ubezpieczony, w okresie do 21 grudnia 2008r. zatrudniony był jako wytapiacz operator odlewów ciągłych i półciągłych (zgodnie z rozporządzeniem z dnia 7 lutego 1983), a od stycznia 2009r. do chwili obecnej pracuje w warunkach szczególnych na podstawie ustawy o emeryturach pomostowych z dnia 19 grudnia 2009r. , iż decydującym nie jest nazewnictwo stanowiska i powołanie się na błędną w ocenie ZUS ustawę, lecz niezmienny charakter pracy, stanowisko, zakres obowiązków ubezpieczonego, co świadczy o tym, iż w 2010r. również pracował jako wytapiacz-odlewacz. Skoro więc we wcześniejszym okresie zatrudnienia, o czym wypowiedział się w biegly w opinii, ubezpieczony pracował na stanowisku ujętym w wykazie B, to konsekwentnie należy przyjąć, iż w roku 2010, J. B. osiągnął wymagany wiek emerytalny w czasie wykonywania pracy wymienionej w dziale III wykazu B, poz. 10.

Decyzję zmieniono na podstawie art. 477¹⁴ par. 2 kpc. przyznając ubezpieczonemu prawo do emerytury od miesiąca, w którym złożył wniosek.

W punkcie drugim orzeczenia, na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. (Dz. U. z dnia 3 października 2002r., Nr 163, poz. 1349 ze zm.), Sąd zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Z. na rzecz ubezpieczonego kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Teresa Kalinka

Z/

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS

kal 14 dni

G., dn. 3 lutego 2014r.

SSO Teresa Kalinka